סדנת צוות: "לקרוע את החבל ולחזור בשלום"

45–60 דקות · צוות חינוכי

בקצרה

מטרות: לחבר את הסיפור לחוויה המקצועית של הצוות, לזהות מה "מוציא אותנו לשדות" ומה מחזיק אותנו, ולבנות יחד קיר של עוגנים.

ציוד: הסיפור לקריאה בקול או להקרנה, קלפי "מסע פלוטו אל החוסן" בארבעה צבעים, דף "השדות שלי / החבל שלי" לכל משתתף/ת, גיליון גדול לקיר, טושים ופתקים דביקים.

משך: 45–60 דקות.

דקות	שלב	מה עושים
0–8	**1. הסיפור**	קריאה בקול של הסיפור או הקרנה. כל משתתף/ת בוחר/ת מילה אחת או דמות אחת שנגעה בו/ה, ומשתף/ת במשפט אחד – בלי הסברים ובלי תגובות.
8–25	**2. קבוצות לפי צבע**	כל משתתף/ת שולף/ת קלף מסדרת "מסע פלוטו אל החוסן". מתחלקים לקבוצות לפי צבע הקלף: דג, פרפר, פרה, בית. בכל קבוצה עוברים על ארבע השאלות של הצבע, וכל אחד/ת עונה לפחות על אחת.
25–35	**3. השדות שלי / החבל שלי**	כתיבה אישית בשתי עמודות: "השדות שלי" – מה מושך אותי החוצה, מסעיר או מבלבל; "החבל שלי" – מה מחזיק אותי, מה מגביל ומה שומר עליי.
35–50	**4. קיר החוסן**	כל אחד/ת משרטט/ת על הקיר את "מסלול הריצה" שלו/ה בשדות: מה מוציא אותי משיווי משקל, ואילו עוגנים מחזירים אותי הביתה. סיור שקט מול הקיר.
50–60	**5. מסר סיום**	סבב מילה אחת: "מה אני לוקח/ת הביתה". המנחה מקריא/ה את מסר הסיום.

דברי המנחה

"פתחנו בסיפור על כלבלב שהחבל שלו נקרע. כל אחד מאיתנו יבחר עכשיו מילה אחת או דמות אחת שנשארה איתו – ויגיד רק אותה. אין צורך להסביר."

הערה למנחה: כשיש שקט

שקט אחרי שאלה הוא לא כישלון – זה זמן לחשוב ולהרגיש. סופרים בלב עד עשר לפני שממשיכים, ומזכירים שמותר לעבור.

אפשר לומר: "השאלה הזו נוגעת במשהו. ניתן לה רגע." ואם השקט נמשך – משתפים ראשונים במשהו קטן ואמיתי.

קיר החוסן – שלב אחר שלב

"קיר החוסן" הוא תוצר משותף של הצוות: כל אחד/ת משרטט/ת את "מסלול הריצה" שלו/ה בשדות – מה מוציא אותו/ה משיווי משקל, ואילו עוגנים מחזירים אותו/ה הביתה.

1. תולים על הקיר גיליון גדול. בצד אחד מציירים "שדות" פתוחים, ובצד השני בית קטן.

2. כל אחד/ת משרטט/ת בטוש קו מתפתל – מסלול הריצה שלו/ה – מהשדות אל הבית.
3. לאורך הקו מסמנים 2–3 "מכשולים": מה זורק אותי משיווי משקל (עומס, ביקורת, שינוי פתאומי, רעש).
4. ליד הבית כותבים על פתקים 2–3 עוגנים: אדם, הרגל, מקום או משפט שמחזירים אותי.
5. סיור שקט מול הקיר: מוסיפים לב ליד עוגן של מישהו אחר שמתאים גם לנו.
6. משאירים את הקיר בחדר המורים, ומוסיפים עוגנים לאורך השנה.

למנחה

אין חובה לכתוב שם על המסלול. מי שמעדיף/ה – מצייר/ת סמל או צבע.

הקיר הוא לא מבחן ולא תחרות: מסלול מתפתל הוא מסלול אמיתי.

מסר סיום

דברי המנחה

"פלוטו קרע את החבל, קפץ למים עמוקים, רדף אחרי מה שאי אפשר להשיג ושמע מילים מקטינות – ובסוף חזר הביתה, עייף ומרוצה. גם לנו מותר לצאת לשדות, להתבלבל ולחזור. החוסן שלנו לא נמדד בכך שלא נופלים, אלא בכך שיודעים לאן חוזרים – ולמי אנחנו יכולים להיות בית. תודה שבאתם."

לא נשארים לבד

פנו ליועצת, לנאמני החוסן המורים או לנאמני החוסן התלמידים.

הסיפור: "איה פלוטו" מאת לאה גולדברג. כל הפעילויות, הניסוחים והקלפים כאן מקוריים ואינם מצטטים מן הספר.